

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1024/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Милошевића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.2030/24, Кв.бр.494/25 од 04.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр.721/25 од 22.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Милошевића, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.2030/24, Кв.бр.494/25 од 04.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр.721/25 од 22.04.2025. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К бр.2030/24, Кв.бр.494/25 од 04.04.2025. године према окривљеном АА, на основу члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 216. став 3. ЗКП, продужен је притвор одређен решењем судије за претходни поступак Првог основног суда у Београду Кпп Д бр.270/24 од 16.10.2024. године, који му се рачуна почев од 15.10.2024. године и по том решењу притвор према окривљеном може трајати тридесет дана, а најдуже до 03.05.2025. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр.721/25 од 22.04.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Првог основног суда у Београду К бр.2030/24, Кв.бр.494/25 од 04.04.2025. године, као неоснована.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Милошевић захтев за заштиту законитости поднео је против наведених првгноснажних решења, због повреде члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, неправилно утврђеног чињеничног стања, кршења члана 16. ЗКП и члана 5. и 3. Европске конвенције о људским правима, као и због повреде права на правично суђење (члан 27. Устава РС) и права на слободу (члан 32. Устава РС), док из образложења затхева произилази и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. сав 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтеви,

укине побијана решења и окривљеног пусти на слободу или донесе меру кућног притвора под електронским надзором или примени неку од блажих мера.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи је погрешно примењен члан 211. став 1. тачка 3) ЗКП јер је суд није појаснио специфичну опасност нити зашто друге мере не би биле довољне. Поред наведеног, захтевом се истиче да је суд пропустио да утврди тачно време када је окривљени изашао на слободу јер ако је прошло знатно време без понављања кривичног дела, две године у конкретном случају, онда не постоји тврдња да сада постоји непосредна опасност од поновног дела у кратком року, на који начин се суштински оспорава утврђено чињенично стање. Такође, захтевом се указује и на повреду члана 16. ЗКП јер суд није савесно разматрао све околности које су од значаја за окривљеног, како повољне, тако и неповољне. Бранилац у захтеву наводи и да побијаним одлукама недостаје образложење о битним чињеницама, као и да су наводи о битним чињеницама противуречни или непотпуни, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче повреду члана 5. и 3. Европске конвенције о људским правима као и повреду члан 27. и члан 32. Устава Републике Србије, чиме у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема прописан садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и 484. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Милошевића одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић